

Vergaderjaar 1987-1988

20 368

Regels betreffende overgang van personeel van het Staatsbedrijf der Posterijen, Telegrafie en Telefonie naar de naamloze vennootschap PTT Nederland NV (Personeelswet PTT Nederland NV)

Nr. 8

EINDVERSLAG

Vastgesteld 28 april 1988

Na kennisneming van de memorie van antwoord bleek er in de vaste Commissie voor Verkeer en Waterstaat¹ bij een aantal fracties nog behoefte te bestaan enkele aanvullende vragen en opmerkingen ter beantwoording aan de regering voor te leggen.

1. Algemeen

1.1. Inleiding

De leden van de C.D.A.-fractie hadden met grote waardering kennis genomen van de snelheid, waarmee de door hen gestelde vragen door de regering zijn beantwoord. Deze waardering gold ook voor de kwaliteit van de beantwoording, die op een groot aantal punten tot een verduidelijking van de door hen opgevoerde onderwerpen heeft bijgedragen. Zij kwamen op een aantal onderdelen nog terug om de discussie voort te zetten. Zij volgden daarbij de indeling van de memorie van antwoord.

De leden van de C.D.A.-fractie merkten vervolgens instemmend op, dat de regering het publieke karakter van de nutsfuncties onderschrijft.

¹ Samenstelling:

Leden: De Beer (VVD), Rienks (PvdA) onder-voorzitter, Scherpenhuizen (VVD), Eversdijk (CDA), Castricum (PvdA), Spieker (PvdA), Hennekam (CDA), Zijlstra (PvdA), Veldhoen (PvdA), Van Vlijmen (CDA) voorzitter, Blauw (VVD), Nijland (CDA), Jorritsma-Lebbink (VVD), Tegelaar-Boonacker (CDA), J. T. van den Berg (SGP), Lilipaly (PvdA), Wolffensperger (D66), Van Gelder (PvdA), Roosen-van Pelt (CDA), Duyn (CDA), Biesheuvel (CDA), Feenstra (PvdA).

Plv. leden: Korthals (VVD), Melkert (PvdA), Lauxtermann (VVD), Van Noord (CDA), Kosto (PvdA), Swildens-Rozendaal (PvdA), Wolters (CDA), Lankhorst (PPR), De Visser (PvdA), Oomen-Ruijten (CDA), Te Veldhuis (VVD), Frissen (CDA), Van Es (PSP), Koetje (CDA), Leerling (RPF), De Cloe (PvdA), Eisma (D66), Weijers (CDA), Reitsma (CDA), Schutte (GPV), Huys (PvdA).

De leden van de P.v.d.A.-fractie stelden het op prijs dat de regering erkent dat ook binnen de ambtelijke rechtspositie mogelijkheden bestaan tot het ontwikkelen van een zelfstandig arbeidsvoorwaardenpakket voor separate onderdelen. De begrenzing die door het kabinet aanwezig wordt geacht is een gevolg van een beleidsmatige keuze. Deze leden herinnerden er aan dat zij bij verschillende gelegenheden gepleit hebben voor meer differentiatie, waarbij oriëntering op het arbeidsmarktsegment waarin de activiteit wordt ontplooid, geboden is. Een dergelijke beleidsmatige keuze impliceert niet verzelfstandiging of privatisering. De overweging van de gewenstheid van marktconforme arbeidsvoorwaarden zagen deze leden derhalve niet als een houdbare redengeving voor het voornemen tot verzelfstandiging. Dit geldt te meer gelet op het feit dat een meerderheid in de Kamer, bij de discussie met het kabinet over een nieuw overlegstelsel, gepleit heeft voor een differentiatie van de arbeidsvoorwaarden, mede afhankelijk van het arbeidsmarktsegment waarin een activiteit wordt ontplooid.

De leden van de D66-fractie hadden met enige teleurstelling kennis genomen van de antwoorden op de door hen in het voorlopig verslag gestelde vragen. De beantwoording van deze vragen is naar de mening van deze leden niet bevredigend, daar zij constateerden dat een aantal technische vragen naar de toekomst worden verschoven, dan wel worden afgedaan met een verwijzing naar het overleg met werknemersorganisaties. Het betreft hier echter ten dele een problematiek waarvoor een oplossing wordt verhinderd door de verbrokkelde pensioensituatie in Nederland. Uiteraard gaat het daarbij vooral om de pensioenen en de voorkoming van de pensioenbreuk.

De D66-fractieleden zouden graag vernemen met welke bedrijf(stak)en de geprivatiseerde PTT het beste kan worden vergeleken als de regering in haar inleiding opmerkt dat het van belang is dat pensioenregelingen worden afgestemd op de in een bedrijf(stak) geldende arbeidsvoorwaarden.

1.2. Garanties ten aanzien van de arbeidsvoorwaarden

De leden behorende tot de C.D.A.-fractie wilden nog terugkomen op de duur van de garanties voor het personeel, dat vanuit de ambtelijke status onder de CAO wordt gebracht. Met de algemene uitgangspunten die daaraan ten grondslag liggen hadden zij ingestemd. Uit de beantwoording maakten zij echter op, dat de garantie voor een netto-gelijkblijvend loon – die tot stand komt door middel van een toeslag op de marktconforme arbeidsvoorwaarden – zou moeten worden verdiend. Naar hun mening betekent dit, dat de overgaande personeelsleden geen deel zouden hebben aan verhogingen in koopkracht, wanneer de marktconforme arbeidsvoorwaarden die zouden bieden. Deze leden vroegen de regering hierop een reactie. Zij vroegen zich daarbij af hoe zo'n situatie zich verhoudt met het uitgangspunt voor het arbeidsvoorwaardenoverleg de individuele voorwaarden niet ongunstiger te laten zijn dan thans door de betrokken ambtenaar worden genoten. Het viel de aan het woord zijnde leden bovendien op, dat de regering spreekt van een «grote groep zittende personeelsleden» die een toeslag zouden ontvangen. Zij vroegen aan te geven hoe groot deze groep volgens de in bespreking zijnde CAO zal zijn. In het licht van de beantwoording van deze vragen wilden zij zo nodig nog terugkomen op de formulering van artikel 2, lid 4, en de tekstsuggestie die de ambtenarencentrales hebben gedaan om uitdrukking te geven aan artikel 1639bb Burgerlijk Wetboek.

De leden van de P.v.d.A.-fractie hadden kennisgenomen van het uitgangspunt dat eventuele overgangsmaatregelen in de tijd eindig moeten zijn. Deze leden herinnerden er aan dat de overgangsmaatregelen in het kader van de Postbank in sommige gevallen betrekking hadden op aanzienlijke bedragen, welke het perspectief van betrokkene op het gebied van de arbeidsvoorwaarden doen verbleken. Deze leden zouden het op prijs stellen te vernemen of er indicaties bestaan voor de omvang van de overgangsmaatregelen gelet op het perspectief dat betrokkenen hebben op verbetering in de toekomst, gelet op het uitgangspunt dat de overgangsmaatregelen in de tijd eindig moeten zijn. Het betreft derhalve de hoogte van de bedragen en de voorzienbare periode waarop deze betrekking zullen hebben.

De leden van de P.v.d.A.-fractie hadden kennis genomen van de mededeling dat de CAO «in» overleg tot stand zal komen en de overgangsmaatregelen «na» overleg. Nu zal het de regering niet ontgaan zijn dat er sprake is van een samenhang. De inhoud van de CAO zal bepalend zijn voor de overgangsmaatregelen. Deze leden zouden het op prijs stellen van de regering te vernemen of zij erkent dat er een

spanning kan optreden tussen enerzijds een eenmaal afgesloten CAO en de vast te stellen overgangsmaatregelen.

De regering wijst op de wettelijke plicht die op de regering rust in dezen. Gelet daarop meent de regering dat de overgangsbepalingen niet «in» overleg tot stand behoeven te komen. De leden van de P.v.d.A.-fractie wezen erop dat in dezen ook gekozen kan worden voor de weg van de geschillenprocedure. Indien onverhoopt geen overeenstemming zou kunnen worden bereikt, zou het geschil onderworpen kunnen worden aan arbitrage. Zelfs zou overwogen kunnen worden aan het overleg een tijdslimiet te stellen, waarna het geschil voor arbitrage zal worden voorgedragen. Deze leden meenden dat het feit dat aan de taak van het kabinet een wettelijke verplichting ten grondslag ligt niets af doet aan de overlegprocedures en -mogelijkheden die evenzeer wettelijk verankerd zijn.

De leden van de P.v.d.A.-fractie betreunden het dat geen inzicht is gegeven in de voorgestelde pensioenregeling. Dit geldt te meer waar de vragen van deze leden betrekking hadden op het gekozen stelsel (eindloonstelsel met indexatie?), de VUT-regeling en het invaliditeitspensioen. Deze leden herhaalden hun vraagstelling met veel nadruk.

Zal er na verzelfstandiging sprake zijn van een stijging in de gemiddelde personeelslasten, conform de verwachting van de Raad van State zoals uitgesproken in zijn commentaar op de Machtigingswet, zo vroeg de V.V.D.-fractie.

De leden van de V.V.D.-fractie vroegen zich daarnaast af of de afspraak dat personeelsleden er in netto-salaris niet op achteruit zullen gaan, niet op gespannen voet staat met de doorvoering van een zekere marktconformiteit in de arbeidsvoorwaarden.

Wat betreft de garanties ten aanzien van de arbeidsvoorwaarden wilden de leden van de D66-fractie graag weten wat er met die garantie gebeurt als bij voorbeeld op bepaalde onderdelen of voor het geheel van de Abp-regeling te zijner tijd enige teruggang onvermijdelijk zou worden. Hoe kan de garantie worden nagekomen bij ontwikkelingen in de arbeidsvoorwaarden die het Abp niet kent? Deze leden dachten hierbij bij voorbeeld aan een verschuiving in de richting van een meer resultaatafhankelijke beloning. En hoe wordt de garantie nagekomen bij en na een eventueel ontslag door de PTT NV? Is, zo vroegen de D66-fractieleden zich af, een «levenslange» garantie wel reëel te achten?

Ten aanzien van hetzelfde onderwerp vroegen deze leden hoe de netto-salarisgarantie is te realiseren na één of twee functiewijzigingen. De aan het woord zijnde leden waren van mening dat de functies op den duur niet meer met overheidsfuncties vergelijkbaar zijn. Daarnaast merkten zij op dat de antwoorden die de regering geeft op vragen over de salarisgarantie zal betekenen dat oud-ambtenaren anders (beter) zullen worden behandeld. Maar welke situatie ontstaat nu, zo vroegen deze leden, als een ambtenaar later overgaat naar de PTT NV?

1.3. *Pensioenfonds*

De leden van de C.D.A.-fractie waren niet tevreden met de beantwoording van de door hen gestelde vragen over de keuze en de vestigingsplaats voor het pensioenfonds. Zij constateerden, dat de regering niet ingaat op het in de motie-Frissen/Paulis neergelegde verzoek om het Abp op contractbasis in de gelegenheid te stellen de administratie en het beheer van pensioenfondsen, zoals onder meer PTT, te verzorgen. Zij vroegen expliciet aan te geven welke argumenten van beheersbaarheid en bestuurlijke organisatie in het geding zijn geweest om «na ampele overweging» voor de voorgestane constructie te kiezen, en welke

afweging is gemaakt met betrekking tot de door deze leden in hun voorlopige bevindingen gegeven argumenten om voor het Abp als uitvoeringsorganisatie op contractbasis te kiezen. Tevens vroegen zij aan te geven of een van de overwegingen ook is geweest, dat uit financieel en fiscaal oogpunt voordelen zijn verbonden aan een eigen Pensioen-fonds.

Ten aanzien van de 15 thans reeds op de pensioenafdeling van PTT te Groningen werkzame personen wilden zij vernemen of deze niet ter ondersteuning van het bestuur van het Pensioenfonds werkzaam zouden kunnen zijn, vergelijkbaar met de constructie die het Abp heeft op locaties te Den Haag en Heerlen.

De aan het woord zijnde leden hadden er kennis van genomen, dat alleen «actieve PTT-ers» naar het eigen Pensioenfonds zullen overgaan, en dat de voormalige PTT-ers bij het Abp achterblijven. De regering geeft aan niet te kunnen garanderen dat daardoor de werkgelegenheid bij het Abp niet aangetast zal worden. Zij nodigden de regering uit eerder dan in het kader van de begroting 1989 aan te geven welke personele gevolgen uiteindelijk bij het Abp zijn te verwachten.

Vervolgens wilden de leden van de C.D.A.-fractie geïnformeerd worden over de redenen waarom reeds met de werving van personeel begonnen is voor vestiging in Groningen, terwijl de discussie met de Kamer over de vestiging van het fonds nog gaande is. Zij wilden de regering overigens toegeven, dat vestiging van het Pensioenfonds in Groningen een bijdrage zou leveren aan de spreidingstaakstelling van PTT. Maar zij wilden vernemen of hiermee het ene spreidingsgebied donor voor een andere spreidingsregio wordt. Zij vroegen helder aan te geven of bij de door de regering voorgestane vestiging de regio Heerlen gecompenseerd zal worden.

Ten slotte deelden de leden van de C.D.A.-fractie mee hun eindoordeel op dit onderdeel te laten afhangen van de nadere beantwoording door de regering.

De door de regering gegeven toelichting bij de berekening van het door het Abp over te dragen vermogen gaf hen aanleiding nog de volgende opmerkingen te maken en nadere vragen te stellen.

Nadrukkelijk wordt aangegeven, dat de door de ministerraad geaccordeerde som «op basis van de huidige inzichten» voldoende is. Deze leden vroegen aan te geven wat precies met deze clausule wordt bedoeld. Moet aangenomen worden, dat een lager of hoger bedrag ook nog tot de uitkomsten gaat behoren? Welke omstandigheden zouden daartoe kunnen leiden? Of moesten zij deze passage zien tegen de achtergrond van de mededeling – waarover zij zich verbaasden – dat aan de beslissing geen «integraal stuk met actuariële becijferingen» ten grondslag ligt, maar slechts indicatieve berekeningen?

Ingaande op het in de bijlagen verschaft materiaal wilden de leden van de C.D.A.-fractie nog het volgende aan de orde stellen. Volgens alternatief IIb van de Nota Reserve-overdracht PTT bedroeg per eind 1985 de som van de contante waarden van de bij het Abp opgebouwde rechten van de actieve PTT-ers f 3,4 miljard, inclusief een toegerekend deel van het actuariële overschot. Verdient het niet de voorkeur, zo vroegen zij zich af, om die berekening als uitgangspunt te nemen in plaats van alternatief 1A? Immers, bij laatstgenoemd alternatief wordt uitgegaan van de in de komende jaren nog op te bouwen pensioenen en van de nog te betalen premies, waardoor in feite het overschot van die toekomstige premies boven de actuariële koopsommen, althans de contante waarde daarvan, aan het Abp toevalt.

Tevens vroegen zij aan te geven of het in het voornemen ligt bij de oprichting van het PTT-Pensioenfonds een evenredig deel van de activa van het Abp over te dragen aan dat fonds, en of dat zal gebeuren op basis van de balanswaardering per de datum van overdracht.

De leden van de P.v.d.A.-fractie waren minder tevreden over de beantwoording van de vragen en opmerkingen ten aanzien van het pensioenfonds. Deze leden vonden het opmerkelijk dat niet ingegaan wordt op het feit dat het kabinet nog altijd niet de definitieve beleidsvoornemens inzake de pensioenvoorziening bij privatisering in ruime betekenis aan de Kamer heeft aangeboden. Bij de plenaire behandeling van de verzelfstandiging van de SDUB is van de zijde van de regering meegedeeld dat deze beleidsvoornemens op komst zijn, en dat de gedachtenwisseling en besluitvorming daarover ook relevant kan zijn voor de pensioenvoorziening van de SDUB. Deze leden meenden dat de kwestie van de pensioenvoorziening niet versnipperd kan worden beoordeeld, door elk wetsvoorstel afzonderlijk te bezien. Een debat ten principale hierover is geboden, en daarbij dienen alle mogelijkheden te worden bezien.

De leden van de P.v.d.A.-fractie meenden dat aan deze algemene discussie in de memorie van antwoord wel heel makkelijk voorbij wordt gegaan. De mededeling dat het aanwijzen van de NV PTT als lichaam als bedoeld in artikel B3 van de Algemene burgerlijke pensioenwet niet mogelijk c.q. niet wenselijk is in relatie tot het uitgangspunt van marktconformiteit, wordt als voldoende toelichting geacht op de keuze voor een zelfstandig pensioenfonds. De motie-Friszen/Paulis wordt van een interpretatie voorzien die niet lijkt te stroken met de bedoelingen van de indieners en de meerderheid van de Kamer. Gegeven het feit dat een discussie ten principale door het kabinet tot nu toe niet mogelijk is gemaakt, maakten de leden van de P.v.d.A.-fractie op dit punt een uitdrukkelijk voorbehoud bij de voornemens van de regering. Deze leden beriepen zich daarbij niet alleen op het belang van het Abp als werkgever en het belang van de eenheid in de pensioenvoorziening (qua stelsel). Deze leden hadden in het voorlopig verslag reeds melding gemaakt van de zorg over het veilig stellen van de rechten in relatie tot de bijdragen.

In de memorie van antwoord wordt ingegaan op de gehanteerde rekenmethode ten aanzien van de reserve-overdracht. Deze leden konden zich niet aan de indruk onttrekken dat een nadere toelichting op het waarom van het niet strikt toepassen van de lasten-en-baten-methode, die overigens door het Abp intern altijd wordt toegepast en waartegen van de zijde van Binnenlandse Zaken – zover bekend – nooit eerder bezwaar is aangetekend, gewenst is. Waardoor wordt deze aangepaste lasten-en-baten-methode gerechtvaardigd?

De leden van de P.v.d.A.-fractie hadden in het voorlopig verslag aandacht besteed aan de gevolgen van het uittreden van een omvangrijke groep actieven, voor de verplichtingen van het Abp op termijn onder andere ten aanzien van de «slapers». Het versmallen van de groep actieven kan in de toekomst bij gewijzigde omstandigheden betekenen een extra druk op de bijdragen van de groep actieven bij het Abp. In dat kader moet bedacht worden – dit in het verlengde van het gestelde in het voorlopig verslag – dat de financiering van de Abp-regeling berust op het solidariteitsprincipe. Dat betekent derhalve dat in de beantwoording van de gestelde vragen ook ingegaan moet worden op de positie van de PTT binnen het geheel van het bestand van deelnemers van het Abp tegen de achtergrond van de financieringsgrondslag en het daarbij gehanteerde solidariteitsuitgangspunt, als gelet op de achterblijvende rechten.

De verwijzing naar de omvang van het vermogen van het Abp achtten deze leden in dit verband niet relevant. Immers met name op het punt van de inhaalpremies zijn de laatste jaren vergaande correcties aangebracht. De vraag wat de rek is in de relatie tussen het opgebouwde vermogen en de verplichtingen moet tegen die achtergrond worden beantwoord en niet tegen de achtergrond van een variant op de wet van de grote getallen.

De leden van de P.v.d.A.-fractie meenden dat ten aanzien van de gevolgen voor het Abp in de personele sfeer niet verwezen kan worden

naar de begroting 1989 die door het Abp aangeboden wordt aan de Minister van Binnenlandse Zaken. Gelet op de gewijzigde structuur ontbreekt hier een relatie met de Kamer, zodat de Kamer bij de beoordeling van de voornemens van informatie moet worden voorzien. Deze leden zouden deze informatie derhalve op prijs stellen.

Ten aanzien van het pensioenfonds merkten de D66-fractieleden op dat de PSW evenredige rechten voorschrijft waarbij een reserve van f 3400 miljoen hoort. Dit riep bij deze leden de vraag op hoe dan met een overdracht van f 2975 miljoen aan deze PSW-norm kan worden voldaan. Is de indruk van deze leden juist dat het in dit verband genoemde percentage van 4,5 is bedoeld als compensatie voor de extra reserve? Wordt met deze factor van 1,045 het «surplus» bedoeld dat wordt meegegeven, of is deze factor om technische redenen nodig zoals deze leden uit de Machtigingswet (20 730, nr. 4, onder punt 2) meenden te moeten opmaken?

1.4. Overeenkomstige functie

De leden van de C.D.A.-fractie hadden met gemengde gevoelens kennis genomen van de antwoorden op de vragen over het stellen van leeftijdsgrenzen voor leden van de Raad van Bestuur en het maken van uitzonderingen op artikel 2, lid 5, voor de huidige leden van de Directieraad van PTT. Zij spraken er hun twijfel over uit of het op basis van de aangegeven gronden gevoerde benoemingenbeleid wel valt binnen de verzekering van de regering «dat het aspect van de continuïteit en het behoud van kwaliteit zeker (zal) worden meegenomen». Tevens zagen zij gaarne toegelicht wat voor de leden van de Directieraad, die met «functioneel leeftijdsontslag» worden gestuurd als passende functie wordt gezien. Ten slotte gaven deze leden aan, dat zij er vanuit gingen dat de betrokken personeelsleden niet uitgezonderd worden van de bezwarenprocedure, zoals voorzien in artikel 6.

De leden van de P.v.d.A.-fractie stelden vast dat wijziging van de functie-inhoud in beginsel zich slechts zal voordoen in die gevallen dat uitsluitend of overwegend gewerkt wordt op basis van ambtelijke procedureregels dan wel een ambtelijk kennispakket. Deze leden herinnerden aan hun opmerkingen in het voorlopig verslag terzake van een geclausuleerde uitzonderingsbepaling. Gelet op de gegeven antwoorden herhaalden deze leden hun onbeantwoord gebleven vraag.

De leden van de P.v.d.A.-fractie hadden kennis genomen van de reactie van de regering op de vraag van de leden van de C.D.A.-fractie ten aanzien van het stellen van een leeftijdsgrens van 60 jaar voor functies binnen de Raad van Bestuur. Deze leden meenden dat een nadere toelichting op zijn plaats is tegen de achtergrond van de maatschappelijke ontwikkelingen. Meer en meer worden vraagtekens geplaatst bij het hanteren van leeftijdsgrenzen, en dus kan niet klakkeloos verwezen worden naar bestaande gebruiken.

1.5. Overleg

De leden van de P.v.d.A.-fractie hadden kennis genomen van publicaties waarin sprake is van tegenvoorstellen van de zijde van de centrales van overheidspersoneel inzake de CAO-voorstellen van de kant van de «gemandateerden».

Kan inzicht worden geboden in de stand van zaken rond de onderhandelingen en de daarbij gehanteerde tijdsinschatting?

1.6. *Werkgelegenheid*

Het was de leden van de C.D.A.-fractie opgevallen dat de regering niet expliciet ingaat op de werkgelegenheidsontwikkelingen voor de sector post. Zij vroegen aan te geven hoe de ontwikkeling bij post wordt ingeschat, en hoeveel arbeidsplaatsen daar in verband met de reorganisatie van de districten nog zullen verdwijnen.

De antwoorden gegeven op de vragen ten aanzien van de werkgelegenheid leidden tot enige twijfel bij de leden van de V.V.D.-fractie aangaande de werkelijke verwachtingen dit betreffende. Is het niet zo, zo vroegen zij, dat het handhaven van de totale werkgelegenheid bij de PTT niet voor de volle 100% te verwezenlijken zal zijn?

1.7. *Bezwarenprocedure*

De leden van de C.D.A.-fractie herhaalden hun vraag aan te geven op welke onderdelen de voorgestane bezwarenprocedure afwijkt van de bezwarenprocedure zoals die bij andere thans lopende verzelfstandigingsoperaties wordt gehanteerd.

De leden van de P.v.d.A.-fractie hadden kennis genomen van de hoofdlijnen van de bezwarenprocedure. De aangegeven criteria lenen zich bij uitstek om gevat te worden in regeling bij wet, overeenkomstig de aanbevelingen in het rapport «Orde in de regelgeving». De echte uitvoeringskwesties kunnen dan bij delegatie geregeld worden. Deze leden zouden een aanpassing van de voorstellen in dezen op prijs stellen.

De leden van de V.V.D.-fractie waren benieuwd naar de verwachtingen inzake de aard van de bezwaren die er binnen zullen komen dan wel reeds zijn binnengekomen.

1.8. *Vertrouwensfuncties*

De leden van de C.D.A.-fractie wilden, in aansluiting op hun bij de voorlopige bevindingen bij de ontwerp-Postwet gestelde vragen, nog nader ingaan op de vertrouwensfuncties. Met enige verbazing hadden zij kennis genomen van de mening van de regering, dat zij vooralsnog geen aanleiding ziet om een wijziging te brengen in de vertrouwensfuncties die momenteel binnen PTT bestaan. Zij merkten op, dat zij er bij verschillende gelegenheden op hebben gewezen dat de terugdringing van het aantal vertrouwensfuncties bij PTT nog niet tot veel resultaten heeft geleid. Zij vroegen de regering derhalve in te gaan op de vraag of, er vanuitgaande dat de basis van de vertrouwensfuncties per 1 januari 1989 van rechtswege verval, van de gelegenheid gebruik zou worden gemaakt het aantal vertrouwensfuncties terug te dringen.

Tevens merkten zij op, dat in de memorie van antwoord bij de ontwerp-Postwet (20 371, nr. 5, blz. 34) wordt verwezen naar de algemene richtlijnen met betrekking tot Post als basis voor de beschikkingen van de Minister van Binnenlandse Zaken. De paragraaf waarnaar verwezen wordt heeft betrekking op geheimhouding, en verplicht de concessiehouder tot een verplichte regeling in de arbeidsvoorwaarden. Zij zagen niet goed of deze basis voor het eventueel geven van beschikkingen om vertrouwensfuncties vast te stellen voldoende is. Naar het hen voorkwam is er sprake van een lacune. Deze leden vroegen de regering derhalve de juridische basis van vertrouwensfuncties bij PTT Nederland NV nog eens te bezien. Zij gaven daarbij in overweging tevens aandacht te besteden aan de vraag hoe ten principale de houding is met

betrekking tot de aanwijzing van vertrouwensfuncties binnen een verzelfstandigd bedrijf.

De leden van de P.v.d.A.-fractie zouden het op prijs stellen te vernemen op grond waarvan de regering meent dat ook in een situatie van verzelfstandiging bij beschikking kan worden vastgesteld welke functies moeten worden aangeduid als vertrouwensfuncties.

1.9. Hoofddirectie Telecommunicatie en Post

* De leden van de C.D.A.-fractie wilden gaarne geïnformeerd worden over de vraag of de discussie over de vestigingsplaats van de directie Operationele Zaken, waarvan melding wordt gemaakt, invloed zal hebben op reeds uitgevoerde onderdelen van de spreidingstaakstelling van PTT.

2. Artikelsgewijze opmerkingen

Artikel 5, eerste lid

De leden van de D66-fractie hadden in het voorlopig verslag de vraag gesteld of er bij het te privatiseren personeel ook categorieën zijn die onder de verplichtstelling van een bestaande bedrijfs(tak)pensioenregeling zullen gaan vallen. De regering beantwoordt deze vraag ontkennend, omdat de personeelsleden ingevolge artikel 5, eerste lid, aanspraken verkrijgen jegens een door de PTT NV aan te wijzen pensioenfonds. De D66-fractieleden waren evenwel van mening dat het feit dat een PTT-pensioenfonds is opgericht bepaald niet betekent dat een nieuw bedrijf niet onder de verplichting van een bedrijfspensioenfonds valt als zo'n bedrijfspensioenfonds voor de desbetreffende bedrijfstak verplicht is gesteld. Gaarne vernamen deze leden op dit punt een reactie van de regering.

Ten slotte kwamen de D66-fractieleden bij lezing van de antwoorden op de door hen gestelde vragen over het voorkomen van pensioenbreuk helaas tot de conclusie dat de regering vooralsnog geen oplossing voor dit probleem heeft. Wanneer kan de exacte gedragslijn inzake een in de nieuwe regeling op te nemen recht op reserve-overdracht tegemoet worden gezien?

Artikel 8

De leden behorende tot de C.D.A.-fractie vroegen of hun conclusie juist is, dat ingevolge artikel 3, lid 3, de inwerkingtreding van de Personeelswet tenminste dertig dagen voor de oprichtingsdatum van PTT Nederland NV dient plaats te vinden.

De leden van de P.v.d.A.-fractie zouden gaarne vernemen waarom in dezen gekozen is voor een andere regeling dan bij de Postbank. Heeft de regering kennis genomen van het feit dat bij de behandeling van de voorstellen inzake de verzelfstandiging van de SDUB een amendement van dezelfde strekking is ingediend, en dat gelet op de ondertekening van dit amendement mag worden aangenomen dat dit kan rekenen op de steun van de meerderheid van de Kamer. Ligt het niet in de rede om in dezen één gedragslijn te hanteren.

Met een tijdige beantwoording van het voorgaande acht de commissie de openbare behandeling van het wetsvoorstel voldoende voorbereid.

De voorzitter van de commissie,
Van Vlijmen

De griffier van de commissie,
Teunissen